

Bemærkninger til lovforslaget.

Lovforslaget må ses i forbindelse med det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme.

Medens amtskommunernes beskatning hidtil havde hvilet udelukkende på faste ejendomme, gennemførtes ved lov nr. 33 af 18. februar 1961 en omlægning af den amtskommunale beskatning, således at en del af amtskommunernes udskrivning nu lignes på de kommuner, i hvilke der svares grundskyld til amtskommunen.

Nærværende lovforslag tilsigter i første række en ændring af reglerne for fordelingen af den amtskommunale udskrivning på sognekommunerne, således at fordelingen bringes i bedre overensstemmelse med de enkelte kommuners økonomiske bæreevne. Endvidere foreslås under hensyn til det af finansministeren fremsatte forslag om statsgrundskyldens bortfald visse ændringer af reglerne for udskrivning af amtskommunal grundskyld.

Bemærkninger til de enkelte paragraffer.

Til § 1.

Ifølge loven om den amtskommunale beskatning skal det beløb, der ifølge det af amtsrådet vedtagne overslag vil være at udskrive som skat til amtskommunen, tilvejebringes dels ved udskrivning af grundskyld og ejendomsskyld i henhold til loven om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, dels ved ligning på de kommuner, hvori der svares ejendomsskat til amtskommunen.

Af det samlede udskrevne beløb efter fradrag af de forventede indtægter ved ejendomsskyld udskrives halvdelen som grundskyld. Dersom det beløb, der herefter skal udskrives som grundskyld, overstiger 14 promille af den afgiftspligtige grundværdi af de i amtskommunen beliggende ejendomme, udskrives amtskommunal grundskyld dog kun med 14 promille.

Den resterende del af det beløb, der ifølge overslaget skal udskrives, pålignes de kommuner, hvori der svares ejendomsskat til amtskommunen.

Disse bestemmelser foreslås for så vidt angår udskrivningen af grundskyld ændret derhen, at der forlods skal udskrives grundskyld med 4 promille, samtidig med at maksimum for den amtskommunale grundskyldpromille forhøjes fra 14 til 20.

Baggrunden for denne ændring er, at man i forbindelse med den foreslåede ophævelse af grundskylden til staten har fundet det naturligt at sikre en vis forhøjelse af den amtskommunale grundbeskatning.

Den del af amtskommunernes skatteudskrivning, der skal pålignes sognekommunerne, skal i henhold til § 1, stk. 3, i den gældende lov om den amtskommunale beskatning pålignes disse med

1) halvdelen i forhold til summen af de til hver kommune afgiftspligtige grundværdier i det foregående skatteår og

2) halvdelen i forhold til summen af de indkomstansættelser, der i henhold til § 8 i lov vedrørende personlig skat til kommunen i hver af de pågældende kommuner i det foregående skatteår har været lagt til grund for ligningen af skat til opholdskommunen (d. v. s. de statsskattepligtige indkomster). I den nævnte sum medtages de i henhold til sømandsskatteovens § 14 opgjorte indkomster for sømænd.

Ved fastsættelsen af det nævnte fordelingsgrundlag i 1961 har man tilstræbt, at amtsfondsbidraget pålignes de enkelte kommuner i forhold til deres økonomiske bæreevne, således som denne kommer til udtryk i beskatningsgrundlagenes størrelse.

De samlede statsskattepligtige indkomster i en kommune kan imidlertid ikke anses for et helt dækkende udtryk for kommunens bæreevne. Inden kommuneskattens beregning skal der som bekendt fra hver enkelt skatteydere statsskattepligtige indkomst trækkes et personfradrag og eventuelt et hustrufradrag, således at kommunen alene har mulighed for at beskatte den overskydende indkomstmasse, skala-indkomsterne. Af to kommuner med samme sum af statsskattepligtige indkomster og samme personfradrag vil summen af skala-indkomsterne være større i en kommune, hvor indkomstmassen er fordelt på få skatteydere med store indkomster, end i en anden kommune, hvor der findes mange skatteydere med små indkomster, idet personfradragene i den sidstnævnte kommune opluger en større del af de statsskattepligtige indkomster end i den førstnævnte kommune. Summen af skala-indkomsterne må derfor anses for at være et bedre udtryk for en kommunes bæreevne end summen af de statsskattepligtige indkomster. Ved gennemførelsen af loven i 1961 var det imidlertid ikke muligt at anvende skala-indkomsterne som fordelingsgrundlag som følge af den for størstedelen af sognekommunerne bestående adgang til at beregne kommuneskatten med ligningsprocent af de statsskattepligtige indkomster, efter at disse af sognerådet var forhøjet eller nedsat „efter lejlighed“. Efter at ligningsprocentssystemet nu er ophævet med virkning fra den 1. april 1965, synes det naturligt at overgå til at anvende skala-indkomsterne ved